

ஹிந்து மதத்தின் பிராணாதாரம்
ஜாதி அமைப்பும்
பீராம்மண்யமுமே.

இஃது

லாலுகுடியிலிருக்கும் ரிடையர்ட் அஸிஸ்டெண்ட் இஞ்சினீர்

ராவ்ஸாஹிப் பீர்ம்மபூர்

L. A. ரெங்கலாமி அய்யர் அவர்களால்

எழுதப்பட்டு

திருச்சிதம்பள்ளி கோவசுப்பரேழுவ் பிரிண்டிங் அண்டு பப்ளிஷிங்
சொசைடி அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1926

[இதின் விலை 0—3—0.]

[தபால் சார்ஜ் வேறு]

முகவுரை.

ஆஸ்திகசிரோமணிகளே !

1. இம்மாதத்தில் திருச்சி தென்னுச்சாரிய ஸம்ஸ்கிருத பாடசாலையில் லாமெம்பர் அவர்கள் பேசியபோது “ வைதீகமுறை இயக்கத்தின் தலைவர்களே ஏகத்வம் விஷயத்திலும் விட்டுக்கொடுத்தல் விஷயத்திலும் ஜனங்களுக்குள்ள ஆசையை நீங்கள் சாதிக்க வேண்டும். பயனற்ற அனாவச்யமான ஜாதி விஷயத்தைப்போன்ற அற்பச்சங்கதிகளில் நீங்கள் சண்டை செய்வதை விட்டுவிட்டு உங்கள் சொந்த மதத்தைமட்டும் பின் தொடருங்கள் ” என்று புத்திசொன்னது சிலாகிக்கத்தக்கதே.

2. அதன்பேரில் அஹில பாரதவர்ஷிய ப்ராம்மணமஹாஸபைக்காரியதெரிசி அவர்களால் 10—12—25ல்ஹிண்டு பேபரில் வெளியிடப்பட்ட “ ப்ராம்மணர்களே விழித்துக்கொண்டு வேண்டியதைச்செய்யுங்கள் ” என்ற எச்சரிக்கைப் பிரகடனத்தைக்கண்டதும் மேற்கண்ட எக்ஸ்ட்ராக்ட்டில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கும் ஹிந்துக்களின் ஜாதி விஷயமும் அவர்களுடைய மதம் விஷயமும் வேறு வேறு அல்ல ஆகையினாலும் ஹிந்து ஜாதி அமைப்பும் ஹிந்துமதமும் ஒன்றுடன் ஒன்று உடலும் உயிரும்போலவும் நத்தாங்கடும் அதிலுரையும் பூச்சியும்போலவும் பின்னிக்கொண்டிருக்கிறபடியாலும் ஜாதி அமைப்பின் இருப்பைக் காப்பாற்றவேண்டிய அவச்யத்தையும் ஹிந்துமதத்தின் பிராணாதாமகிய ப்ராம்மணயத்தின் மஹிமையையும் அதைக் காப்பாற்றவேண்டிய அவச்யத்தையும் மற்றின இவ்வியாஸத்தை நான் எழுதி வெளியிடலானேன்.

ஹிந்துமதத்திற்குரிய ஜாதி அமைப்பின் நன்மையும் அதின் அழிக்க முடியாததன்மையும்.

இதைப்பற்றி மேல்நாட்டோர்களுடைய அபிப்பிராயம் அடியில்
கண்ட விதமாயிருக்கின்றது

1. ஜாதி ஏற்பாடானது கல்பகாலந்தொட்டு நீடித்து நின்றிருந்து வரும் ஸ்தாபனமாயிருக்கிறதென்றும் அது ஹிமயபர்வதம் முதல் கன்யாகுமரிவரையிலுள்ள இந்தியத் தீவீபகல்பம் முழுதும் எல்லா எதிரிடைகளையும் லக்ஷ்யம்செய்யாமல் ஸமாளித்துக்கொண்டு ஊடுருவிப்பாய்ந்திருக்கின்றதென்றும் இந்திய எல்லைக்குள் அது அப்படி நிலைத்திருந்து வருவதற்கு எதோ நியாயருபமான யோக்கியதைகள் அதனிடத்திலிருக்கவேண்டும் என்றும் அந்த ஜாதி ஏற்பாடானது ஹிந்துமதாசாரஸ்தாபனத்தினுடைய விள்ளப்படாத பரிபூர்ணமான பாகமாய் நிறைந்திருக்கிறதென்றும் ஜாதியை நீக்குவதாவது அல்லது அதுதானாய் அழிந்துவிடுமென்பதாவது உதவாக் கரையோஜனை யென்றும் அப்படி நடப்பதாயிருந்தாலும்கூட அது நடக்க அளவிலாக்காலம்பிடிக்குமென்றும், அந்த ஜாதி ஏற்பாடு இந்தியாவிற்கேற்றதாயிருப்பதினால் தான் வெகுதூரம் பூர்வகாலம் தொட்டுத்தானாய் அதுபெருகிக்கொண்டு வந்திருக்கிறதென்றும் அது இன்னமும் இப்படியே எண்ணமுடியாத நூற்றாண்டு நூற்றாண்டுகளாக நீடித்து நிற்கும் என்றும் ஜாதியே இல்லாமற்போகும் பகஷத்தில் பிறகு ஹிந்து ஐக்கிய ஸமூகமும் ஹிந்துமதமும் உயிரோடிருக்குமென்று எண்ணுதல் மனதிற்கும் புத்தித்கும் எட்டாத அஸம்பாவிதமென்றும் மிஸ்டர் வி. ஏ. ஸ்மித் என்பவர் எழுதியிருக்கிறார்—

2. ஜாதி ஏற்பாடானது அனேக ஆயிரம் ஆயிரம் வருஷங்களாக விலையுயர்ந்த அனுபவ ஞானத்தினுடைய தேசாச்சாரமான கட்டடமென்றும் அதற்கு ஈடான பதில் கட்டடம் ஒன்று ஏற்பாடு

செய்தாகிறவரையிலாவது அல்லது அதைவிடக்கெட்டது தானென்று வியக்தமாய்த்தெரிந்திருக்கும் வேறொரு ஏற்பாட்டைப்பதிலாய் உதவுமென்று மூடத்தனமாய் நம்பியாவது நாம் அந்தஜாதி ஏற்பாட்டை அழித்துவிடக்கூடாதென்றும் ஸ்ரீமான் மாதவராவ் அவர்கள் எழுதியிருக்கிறார்.

3. அந்தஜாதி ஏற்பாடானது கர்மாவினுடையவும் ம்றுஜன்மத்தினுடையவும் முக்குணங்களினுடையவுமாகிய ஹிந்துதத்வஞான சாஸ்திரக் கொள்கைகளோடு நெருங்கிப் பின்னிக்கொண்டு சேர்ந்திருக்கிறதென்றும் மிஸ்டர் கேட்கார் என்பவர் எழுதியிருக்கிறார்.

4. ஹிந்துக்களின் மனதானது வழக்கத்தையும் அனுஷ்டானத்தையும் கெட்டியாய் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கிறதென்றும் அதினுடைய விதிகளோ இன்னம் அதிகக்கெட்டியாக்கப்பட்ட வழக்கங்களாயிருக்கின்றனவென்றும் அந்த உருகிப்பாடானது மதத்தினுடையவும் நீதிநெறிக்குறியவும் அனுபவவித்தைக்குறியவும் வியாபாரத் தொழிலினுடையவுமாகிய ஹிந்துமதக்கொள்கைகளை வற்புறுத்திக்கொண்டேயிருக்கும் முக்கிய சக்தியாயிருக்கின்றதென்றும் அதுஜன சமூக ஒழுங்குக்கு முக்கியமான சேவை புரிவிக்கின்றதென்றும் பிரெஞ்சு மிஷணரியாகிய அப்பிபோய்ஸ் என்பவர் எழுதியிருக்கின்றார்.

5. ஜாதி ஏற்பாடானது ஆத்மபரித்யாகத்தை அபிவிருத்தி செய்கிறதென்றும் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டிருக்கின்ற ஜனசமூகத்திற்கு வியக்தித்வத்தினுடைய கீழ்ப்படிதலைச்சாதித்துக் கொடுக்கிறதென்றும் ஜனங்கள் பாவஞ்செய்வதைத் தடுத்துக் கொண்டிருக்கிறதென்றும் மானியர் விலியம்ஸ் என்பவர் எழுதியிருக்கிறார்.

6. இந்தியாவிற்கு அனர்த்தத்தை உண்டாக்கும் உண்மையான அபாயமானது எங்கே ஜாதிக்கட்டானது உடைக்கப்பட்டுப் போய்விடுமோ என்பதினாலேயே ஒழிய அது இருந்தால் தான் இத்தேசத்திற்கு கேஷமென்றும் அது உடைப்பட்டுப்போகும் பகூத்தில் இந்தியாவிற்கு ன்னசம் சம்பவிக்குமென்றும் ஸர் ஜார்ஜ் பர்ட்வுட் என்பவர் எழுதியிருக்கிறார்.

7. ஜாதியிருப்பதினால் இந்தியாவின் ராஜீகத்தினுடையவும் கைத்தொழிலினுடையவும் முன்னேற்றத்திற்கு யாதொரு இடஞ் சலுமில்லையென்றும் ஹிந்துக்களானவர்கள் முஸ்லீம் பார்ஸீ கிருஸ்தவர்கள் அல்லது பஞ்சமர்களோடு ராஜ்ய வியாபாரக்கைத்தொழில் முதலிய விஷயங்களில் தாராளமாய்க்கலக்க ஜாதியிருப்பதினால் தடையில்லை என்றும் ஹெர்பர்ட் ஸ்பென்ஸர் என்பவர் எழுதியிருக்கிறார்.

8. ஜாதிக்கொள்கையானது ஹிந்துவாழ்க்கைக்குள் எவ்வளவோ ஆழம் வேறான்றிபோயிருக்கிறதென்பதை ஆக்ஷேபிக்க வழியில்லை என்றும் ஆகையால் அதை இனிவேர்க்கையலானது அசாத்தியமென்றும் அப்படிச்செய்வதும் விரும்பப்படத்தக்கினதாயில்லை என்றும் மிஸ்டர் ஜே. ஸி. மலோனி என்பவர் எழுதியிருக்கிறார்.

9. ஜாதி ஏற்பாட்டின் மனப்போக்கானதுமானிடத்திற்குரிய ஸ்வபாவத்தில் எவ்வளவாழும் வேருன்றியிருக்கிறதென்றால் அந்த ஜாதி எண்ணமானது ஒருபோதும் சாகாதென்றும் அதுமானிடப் பிரகிருதியை விட்டு முழுதும் தூரத்திலிடப்படுவதற்கு ஸம்பாவிதமே இல்லையென்றும் ஸர். பி. எஸ். சிவஸ்வாமி அய்யர் கெல்லெட்ஹால் உபந்யாஸத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்.

10. ஜாதி ஏற்பாட்டை அழிப்பது மூலமாயும் அதினால்வரும் பலவிதமான சங்கராஜாதி ஸந்தானத்தின் விருத்திக்கு இடம்கொடுப்பதின் மூலமாயும் கிரமக்கிரமமான வளர்ச்சிக்குரிய இயல்பான சட்டத்தைப்பங்கப்படுத்தினால் ஒவ்வொரு குடும்பத்திலும் விரோதம் முற்றி எங்கும் பபங்கமானவும் ராஜ்ய பாஸ்பர விபல்கார சம்பந்தமானதாயும் உள்ள யுத்தங்கள் உண்டாகி அந்தக்குலமே சொற்பகாலத்தில் பூண்டே இல்லாமல் நிர்மூலமாய்ப் போய்விடுமென்பது நிச்சயமென்பதாய் ஸ்ரீமான் ஏ. வி. கோவிந்தாச்சாரி ஸ்வாமிகள் எழுதியிருக்கிறார்.

11. The same Mr. A. V. Govindachari Swamigal in his lecture on moral and religious education has stated " The annihilation of the caste system will do away with the grades of society subsisting under law of nature and the results of outraging nature in this way would be that no individual in the lower status of society will recognize his real position and he will venture and vainly try to usurp the authority of the higher grades of life. This will multiply the principles of division of labour within the body of the nation and the struggle of existence with its causes of anxiety and misery and world of troubles will suck the life blood of the nation. The lower will aspire to the distinguished position of the higher and failing in it will contract jealousy and estrangement of feeling for the latter and the entire organism will go to rack and ruin by the fermentation of this internal jealousy and animosity. Brother will be at daggers drawn with the brother and the divine idea of peace and love will be banished from every heart. The remote after effect of the corroding influence of such intestine antagonism will be a dreadful and devastating international war which will obliterate from the face of the earth even the fading name of the Nation. All these are the evils to which many nations on the earth have ere this been victimised and out of which the Hindu nation has been saved by the wise and foresighted revelations of our revered Rishis finding their vent in the time honored system of Varna Ashrama Dharma. It is the present looseness of the caste system that is the cause of India's decay. False sociologists err in induction and deduction. They mistake effect for cause and vice-versa and trace effect to things which have not the slightest semblance to cause.

12. *Sir George Cambell* Assistant Collector and Lieutenant Governor of Bengal writes.

" In India I have had 40 years of experience of how communities of people varying in culture, rank, and

social qualifications have lived for centuries amicably side by side and this has been possible in India only through organization of caste. If caste go classes take its place. The distinction between aristocracy and masses, rich and poor, rulers and ruled will any how exist as constant factor to disturb harmony and peace. Even Europeans admit that caste system is the best under the present conditions of the world to secure a maximum of social order and general contentment. In the midst of foreign invasions and aggressive alien civilizations, India has been able to retain her individuality by reason of her caste system.

13. The historian Mr. E. B. Havell in his history of India 1924 says.—

The social frame work of Hinduism, the caste system has resisted all the efforts of Islam to destroy it. But for the strength of the caste system which held the Hindu society together the process of economic disintegration would have been much more rapid—.

In Sir J. R. Seeley's Expansion of England it is stated :— The Brahminical system does extend over the whole of India. But there are not less than 5 crores of Mahomedans and some Sikhs and a few Christians. But the Brahminism remains the creed of the enormous majority and it has so much real vitality that it has more than once resisted formidable attacks. Buddhism has been conquered by Brahminism which had also to resist the assault of another powerful aggressive religion Mohamedanism before which even Christianity had in the East to retreat some steps. Here again Brahminism held its own. Musselman Governments over spread India but they could not convert the people.

14. இந்தியாவில் ஒரு ஜாதியோனுக்கு மற்றொருவன் கொஞ்சம் ஒதுங்கிப்போவதினால் ஒதுங்கிக்கொள்ளுகிறவனுக்கு மன வருத்தமும் மற்றொருவனுக்கு அகம்பாவமும் மனதில் தோன்ற

மலும் அவரவர்கள் அதைக்குதற்கமாய் நினைத்துக்கொள்ளாமலும் இருவரும் சந்தோஷமாய்ப் பழகிப்போயிருப்பதாயும் ஒருவருக்கும் விலகும் மரியாதையானது விகல்பமாய்க் கிரகிக்கப்படாமலிருந்து வருவதாயும் முன் சீன தேசத்திலிருந்து இந்தியாவிற்கு வந்த ஒரு பிரயாணிப்பிரபுவால் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

15. கீழ் ஜாதியோர்கள் தங்களை மேல் ஜாதியோர்கள் நடத்தும் பாங்கைப்பற்றித்தப்பாக அபிப்பிராயம் கொள்ளவில்லையென்றும் கீழ் ஜாதியோர்கள் மேல் ஜாதியோர்களால் வழக்கமாயாவது ஒரோர் சமயத்திலேனுமாவது கெடுதலாய் நடத்தப்படுகிறார்களென்று சொல்வது உண்மையல்லவென்றும் ஜாதிவித்யாஸத்திற்கு இந்தியாவிற்குள் பேர்போனவிடமாகிய மதுரைஜில்லாவின் அனுபோகத்தைக்கொண்டு தான், நிச்சயமாய்ச் சொல்லக்கூடுமென்றும் ஸர்ஜான் ரீஸ் என்பவர் எழுதியிருக்கிறார். உயர்ஜாதியோன் கர்வம் கொண்டு கீழ் ஜாதியோனைத் துன்பப்படுத்துவதாய்ச் சொல்வது உண்மையல்லவென்றும் தென்னிந்தியாவில் இது விஷயமாய் பிராம்மணர் அல்லாதாருடைய கஷ்டி கிளம்பினதற்கு உண்மையான காரணம் இன்னதென்றும் மேற்கண்ட ஸர்ஜான் ரீஸ் என்பவருடைய கூட்டுக்கம்மிட்டி சாக்ஷியத்தால் தெரியவரும்.

16. முன் ஹைகோர்ட் ஜட்ஜாயிருந்த ஸர்ஹென்ரீ ஸ்டீபன் என்பவர் சொன்ன சாக்ஷியில் இந்திய ஜனசமூகம் மொத்தமாக ராஜரீகமுறையில் ஓர் அமைப்பை ஏற்படுத்திக்கொண்டால் அது ஜாதிய முறையில் ஏற்படுமென்றும், ஜாதிய விஷயத்தை இந்தியர்கள் தங்கள் மனதைவிட்டு விட்டுவிடுவார்களென்றுதான் நினைக்க வில்லையென்றும் இந்தியாவின் அரசாங்கம் இந்தியமுறைகளிலேயே விருத்தியாகவேண்டுமென்றும் கூறிப்பலமாக வற்புறுத்தியிருக்கிறார்.

17. ஜனசமூகத்தில் ஜாதிப்பிரிவானது மனிதர்களுக்குப் பிரகிருதியின் மூலமான ஆதாரங்களாகிய ஸத்வ, ரஜஸ், தமோ, குணங்களையும் பூர்வஜன்ம கர்மபலன்களையும் அனுசரித்துப் பகவானால் ஆதியில் உண்டாக்கப்பட்டதாய்ப் பகவத்கீதையில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. ஒரே வகுப்பைச்சேர்ந்த பிராணிகளிலும் பகி

களிலும் பாம்புகளிலும் கந்தமூல விருக்ஷாதிகளிலும்கூட மேற் கூறிய முக்குணங்களை ஒட்டின வகுப்பைக்காணலாம். பசு, மான், யானை, நெல், அரசு, ஆல், மா, வாழை, கரும்பு முதலியவைகள் ஸாத் வீக வகுப்பென்றும், குதிரை, புலி, சிங்கம், கோதுமை, முந்திரி, மாதளை, கிழங்கு, தேயிலை முதலியவைகள் ராஜஸவகுப்பென்றும் தேனையைப்போலொத்த வண்டுக்கூட்டம் ராஜஸதாமஸ வகுப்பென்றும், எருமை, வெங்காயம், உள்ளிப்பூண்டு, முள்ளங்கி. அபின் முதலியவைகள் தாமஸவகுப்பென்றும், இந்தியதத்வ விசாரகர் கூளால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றது. எக்காலத்திலும் எல்லாத் தேசங்களிலும், ஹிந்துக்களிலுள்ள நான்கு முக்கிய ஜாதி வகுப்பைப்போலவே மதபோதக சாஸ்திர விதப்பத்தை அபிவிர்த்தி செய்வோரென்றும், ராஜதந்திர யுத்தப்பயிற்சியுடையோரென்றும் தனுவிர்த்தி வியாபாரப்பிரவர்த்தி செய்வோரென்றும், தொழிலாளிகள் என்றும், ஆக நான்குவகுப்புப் பிரிவுகள் ஜனஸமூகத்தில் ஏற்பட்டு நடந்துவருகிறதைக் காணலாம். இந்தியாவில் நடந்துவரு மேற்பாட்டில் மாத்திரம் ஸிசேஷமென்னவெனில் ஜனஸமூகத்தில் ஒற்றுமையையும் நற்பயிற்சியையும் பாதுகாப்பதற்காகவும் ஜாதிக் கடையாளமான பிரகாசன குணங்களைச் சில குறிப்பிட்ட வழிகளில் கெடாமல் காப்பாற்றி வைப்பதற்காகவும் வெவ்வேறு தொழில் களைத் தனித்தனிக் கும்பல்களுக்கு வரையறுத்துப் பரம்பரைவியாபகமாய்ச் செய்யப்பட்டிருப்பதுவேதான். இந்தப்பாரம்பர்ய குணபிவிர்த்தியின் அமைப்பைத்தவிர மற்றப்படி வகுப்பு வித்யாஸங்கள் உலகத்தில் எல்லா ஜனசமூகங்களிலும் இயற்கையாய் ஏற்பட்டனவேயாகும். இந்தியாவின் ஜாதி ஏற்பாட்டில் தோன்றும் வேற்றுமையானது தாழ்வு மேன்மை என்ற கர்வத்திற்கிடம் கொடுக்கப்படவில்லை. அப்படி ஏற்றத்தாழ்விருப்பதாகவே வைத்துக்கொண்டாலும் ஜாதி தத்வமானது பிறப்பையொட்டி வம்சவழியாய் இரங்கி வருவதில் ஜனசமூகத்திற்கு மனக்கொதிப்பிற்கு என்ன வியாயமிருக்கின்றது. உலகத்தில் ஒருவருக்குள்ள தனஐச்வரிய சொத்தும் பிறப்பையொட்டித் தன் சந்ததியானுக்கே பாத்தியமா யிரங்குகிறதே ஒழிய பக்கவீட்டுக்காரன் ஜாஸ்தி நற்குணமுள்ள அருகனையிருந்தும் அவனுக்கு அந்தச்சொத்துச் சேருகிறதில்லையே. ஒரு

தேசத்திற்கு அதிபதியாகிய ராஜாவின் பதவியானது அவனுடைய சந்ததியோன் ஏனையோரைக்காட்டிலும் திரமையில் குறைந்தவனாயிருந்தாலும் அந்தச் சந்ததியோனையே பிறப்பு பாத்தியதையை ஒட்டி அடைகிறதே தவிர வேறில்லை. ஜனசமூக ஸமத்வமும் சகோகரத்வமும் பிரகடனம் செய்யப்படும் இன்னொளிலுங்கூட மேற்சொன்ன ஆஸ்தியும் ராஜத்வமும் வம்சவழியுள்ளோரிடம் பிறப்புரிமையையொட்டி இரங்குகின்றதுமன்னியில் ஜனசமூகத்தில் இக்காலத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட சட்டங்களெல்லாம் தனமுடையோருக்கு அதிக தனம் சேரவும் ஏழைகளுக்கு ஏழ்மைக்கனம் அகலாது பற்றிக்கொள்ளவும் அனுகூலமாயிருந்துவருகின்றனவே. ஜனசமூகத்தோர் பிறப்புரிமையை ஒட்டிப் பரவிவரும் மேற்கண்ட சமத்வமின்மைகளைப் பற்றிப் புகார் செய்பாமல் சகஜமாய் ஒப்புக்கொண்டுவரப் பிறப்பை ஒட்டி வம்சவழியாய்ப் பரவிவரும் ஜாதி ஏற்பாட்டை மாத்திரம் எதிர்த்துப் புகார் செய்ய என்ன நியாயமிருக்கின்றது. ஒரு பிறவியில் ஜாகிவிட்டுஜாதி மாறிக் கொண்டவன் மனம் தவித்து விட்ட ஜாதியும்போய்ப் பற்றின ஜாதியின் அபிமானமும் கைகூடாமல் வெகுகாலம் தவிக்கக்காண்கிறோமே ஒழிய பிறப்பாலடைந்த ஜாதித்வத்தைப்போல் ஒருவனுக்கு மாறு ஜாதித்வம் பவிக்கிறதில்லை. ஒருவனுக்கு இந்த ஜன்மத்தில் ஏற்பட்ட ஜாதித்வத்துடனிருந்து அவன் வாழும் அடியுளின் வரைபரையோ நிச்சயமில்லை. கற்பத்திலோ சிசுவிலோ வாலிபத்திலோ யௌவனத்திலோ முதுமையிலோ ஆறிலோ நூறிலோ எந்த வேளையில் மறணமாகிய குழியில் மூழ்கவேண்டிவருமோ நிச்சயமில்லை. இப்பிறவியிலேயே முறட்டுத்தனமாய் ஒருவன் ஜாதிவிட்டுஜாதிமாறி நினைத்தசகம் கைவராமல் வெகுகாலம் தனிப் பதைவிடத் தனக்குப்பிரியமான ஜாதித்வத்தை அடைவதற்குறிய கர்மத்தைப் பக்தியுடன் இந்த ஜன்மத்தில் செய்துகொண்டே வந்தால் சீக்கிரம் மறணம் நேரிட்டதும் தான் ஆசைப்பட்ட ஜாதியில் மறுஜன்மமெடுக்கத் தான் செய்த கர்மமே துணையாய் நிற்குமே. அன்யமதத்தைச் சேர்ந்த ஒருவன் இருபது வருஷம் பூதால் அணிந்துகொண்டிருந்து ஆபிரம் ரெண்டாயிரம் ரூபாய்

சிலவுசெய்து பிராயச்சித்தச் சடங்குகளைச்செய்து கொண்டாலும் பிராம்மணனாகிவிட்டதாக எல்லாராலும் ஒப்புக் கொள்ளப்படமாட்டான். ஆனால் அவன் இரண்டு வருஷத்திற்குள்ளாகவே ஒரு பிராம்மணனுடைய கிரகத்தில் சிசுவாக ஆண்டு நிறைவு கல்யாணம் செய்துகொள்ள ச்சாத்தியம் ஏற்பட்டிருக்கின்றதே. மோக்ஷ ஸாம் ராஜ்யத்தை நேராயடைந்த நந்தனும் சேரியிவிருக்கும் போதுதான் ஜாதிமுறை என்னவையும் தவிர நடந்ததுண்டா? அவனவனுடைய தர்மக் குறைவிற்கும் தர்மப் பெருக்கத்திற்கும் தக்க பலனுண்டு என்பது நிச்சயம். பிறப்பினால் பிராம்மணன் ஒழுக்கத்தால் சூத்திரனாவான் என்பதும் பிறப்பினால் சூத்திரன் ஒழுக்கத்தால் பிராம்மணனாவான் என்பதும் சரியான உண்மைதான். ஆனால் அவன் அப்படியாவதானது அதே ஜன்மத்திலா அல்லது அடுத்த ஜன்மத்திலா என்பதுதான் யேஷிக்கத்தக்கது. அடுத்த ஜன்மத்திலே யல்லாமல் அது ஒரே ஜன்மத்தில்ல, நல்ல ஒழுக்கமானது அடுத்த ஜன்மத்தில் நல்ல பிறப்பையும் கெட்ட ஒழுக்கமானது அடுத்த ஜன்மத்தில் தாழ்ந்த பிறப்பையும் உண்டாக்காமல் போகாது. ஆகையால் அவளவாளுக்கு ஏற்பட்ட ஸ்வதர்மத்தைச் செய்து கொண்டுவரும் உபாயமே நினைத்த ஜாதியையும் ஆஸ்தியையும் சம்பத்தையும் அடைவதற்குக்காலதாமதம்பிடிக்காத சுருவான குருக்கு வழியாகும். ஆகையால் உலகத்தில் தனம் ஆஸ்தி முகலிய சம்பத்தில் பிறப்பினால் உண்டாகும் ஏற்றத்தாழ்விற்குப்புகார் செய்யாமல் எப்படி ஜனஸமுகம் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறதோ அப்படிப் போலவே பிறப்பினால் ஒருவருக்குக் கிடைத்திருக்கும் ஜாதித்வத்தைப் புகாரன்னியில் ஏற்க நியாயமிருக்கிறது. இதுபோலவே இப்பிறப்பில் உயர்ஜாதியோன் என்று சொல்லப்படுபவனும் தன்னுடைய கர்மானுஷ்டான ஸ்வதர்மத்தைச் சரிவர நடத்தாமல் விடுவனே யாகில் இவ்வாயுள் முடிந்து மறுஜன்மமெடுக்கும் போது தாழ்ந்த ஜாதியிலோ அல்லது மனுஷ்ய ஜன்மம் ஒழிந்த பசு பகூமிருகப்பிறவியிலோ ஜன்மமெடுக்க வேண்டி வருமென்று சாஸ்திரங்கள் முறைபிடுகின்றனவே யன்றி அவைகள் பகூபரதம் பாராட்டவில்லையே. இந்தியாவில் இப்படிவம்சவழியை ஒட்டி வழங்கிவரும் ஜாதி ஏற்பாடிருப்பதினால் ஜனஸமுக அபிவிருத்திக்கு யாதொரு தடஸ்தமு மில்லையென்றும் எல்லா ஜாதியும்

சேர்ந்து ஸகபந்திபோஜனம் கொள்வனை கொடுப்பனை, செய்வதும் சுகதுக்கங்களையும் உலக ஐச்வர்யசொத்தையும் லக்ஷணமுள்ள ஸ்திரீபோகங்களையும் எல்லாரும்ஸமத்வமாய் நிரவிப் பங்குபோட்டுக் கொள்வதும் ஒரு நாளும் முடியாதகாரியம்

(18) ஜாதியை அழிக்கமுயன்றாலும் அது சாயாத காரியம். முதல் நான்கு வர்ணத்தாரில் யாராவது முஸ்லீம் கிருஸ்துவ ஆரிய ஸமாஜ மதங்களுக்கு மாறிவிட்டால் அவர்கள் ஹிந்துக்களின் கட்ட நெருங்குவதைப்பற்றிப் பேச்சேயில்லை. ஆனால் ஒரு பஞ்சமன் கிருஸ்துவ மஹமதிய ஆரியஸமாஜ மதத்தினனுப் மாறித் தச்சு வேலைபுரியும் வேலையாளாயிருந்துவருவதாய் வைத்துக்கொள்வோம். அந்த வேலையாளை நெருங்கிக்கிட்டவா ஒரு வைதீகப்பற்றுள்ள ஹிந்துவும் சம்மதிக்கிறதில்லை. அந்தக்கன்வெர்ட்டானவன் முன்னிருந்த பஞ்சமன்போலவேதான் நடத்தப்படுகிறான். ஒரு பஞ்சமன் கிருஸ்துவமதத்திற்குக் கன்வெர்ட்டான பிறகும்கூட அவன் விஷயத்தில் பாராட்டும் ஜாதிவித்யாஸம் மும்மரமாகவே இருக்கிற தென்ற விஷயமானது ரோமன் காதலிக் சர்ச்சின் வைகார்களுடையவும் இங்கிலாண்டு சர்ச்சின் பிஷ்புகளுடையவும் ரயிட் ரிவரண்ட் களாகிய பிஷ்ப் வொயிட்ஹேட் திருநெல்வேலி பிஷ்ப் வாலர் இவர்களுடையவும் டொர்நக்கல்வின் பிஷ்ப் அஸரய்யாவினுடையவும் சென்னை ராஜதானியின் மற்ற டிஸ்டெண்டிங் சர்ச்சுகளின் சேர்மென்களுடையவும் ரிபேர்ட்டுகளால் வியத்தமாய் ருஜுப்படும்.

மேற்படி கன்வெர்ட்டான பஞ்சமனை மற்றப் பஞ்சமர்களும் பிரித்துவைத்தேதான் நடத்திவருகிறார்கள். இந்தப்படி எல்லாக் கிராமாந்திரங்களிலும் அனுஷ்டிக்கப்பட்டு வருகின்றனவென்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்தவிஷயம்.

“Hindu Panchama and Christian Panchama. The Hindu dated 3—11—20 writes on Mr. Paddison's notes on the Depressed classes in the Madras Presidency as follows;—The position of a Panchama who changes his faith towards Christianity is the same as ever, since “caste” is strife even among the so-called Christians. The Roman Catholics,

Lutherans, the Church of England and other dissenting churches with the exception of one or two missionary societies, "do keep caste." This fact can very well be verified from the Vicars of the R. C. Church, the Bishops of the Church of England, the Right Reverends Bishop Whitehead, Bishop Waller of Tinnevely, Bishop Asariah of Dornakkal and the Chairman and moderators of the other dissenting Churches of the Madras Presidency. Even the Pariah who was yesterday a "Subban" and to-day a "John" keeps his caste and despises his next-lower-in-rank Chuckla Christian. As long as "caste" is innate in every Indian-Brahman, Non-Brahmin, Mahomedan, and Christian the theory that "a converted Panchama is not a Panchama but is a Christian" will never hold good."

20. வர்ணநிச்சயந் தெரிந்த ஹிந்து பஞ்சமர்களிடம்தீண்டா ஆசானை வஹிக்கும் பிராம்மணர்கள் புறநாட்டிலிருந்து வந்த அன்ய மதஸ்தர்களின் மீது அவ்வாசானையைச் செலுத்தாமல் அவர்களை அக்ரஹாரங்களில் துழையும்படி விட்டு வருவதேன் என்பதை யோஜிப்போம். வெகு காலத்திற்குமுன் ஹிந்துகூடலிருந்து தென் மேற்கு வடமேற்கு திக்குநோக்கி வெளிக்கிளம்பிப்போன நமது ஆரியக்கும்பைச் சேர்ந்தவர்களாகிய அரேபிய ஐரோப்பியர்கள் தேசவளப்ப விபரீதத்தால் வர்ணாசரம தர்மத்தைத் துடர்ந்து காப்பாற்றச் சாயாமல் கைவிட்டு மறந்து வர்ண சங்கரமாகிக் குழும் பிப்போய் வர்ணவிபாக அடையாளந்தெரியாமல் கலந்து போயிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய ஒரே குடும்பத்தில் ஒருவர் ஸர் ஜான் வுடர்ப் மாதிரி பிராம்மண ஸம்ஸ்காரத்துடனும், ஒருவர் கூத்திரியப் பிரபலத்தோடும், அவர் தம்பி வைசியத் திறமையோடும், அவர் குமாரர் தொழில்வகுப்போராகவும், ஒருவர் பஞ்சம ஸம்ஸ்காரத்தோடும் தாறுமாறாய் விளங்கும் புத்தியுடன் ஜெனித்து வெளிக்கிளம்பி இந்தியாவிற்கு வருவதை நாம் பிரத்யக்ஷத்தில் காண்கிறோம். அவர்களைப் பார்த்தமாதிரத்தில் அனேக தலைமுறைக்கு முன் அவர்களுடைய ஜீவனில் உள்ளூர் அழுந்திக்கிடக்கும் வர்ண

வாஸனைப் பக்குவமானது எதைச் சேர்ந்ததென்று ஊகித்தறிந்து நிச்சயம்செய்து அவரவர்களுக்கு அருகமான மறியாதையைச் செய்வதற்கு நமக்குச் சாவகாசமும் சக்தியும் போராது. ஒருக்கால் நாம் எதிரில் காணும் ஒருவர் பிராம்மண அம்சமாயிருக்கலாம் அல்லது கூத்திரிய வைச்ய சூத்ராம்சமாயோ, தீண்டாமையை உபயோகிக்கவேண்டியவராயோ இருக்கலாம்; இன்னவிதமென்று அவசரத்தில் நிச்சயம்செய்யச் சாத்தியமோ இல்லை.

அபராதிகளைச் சிஷிப்பதும், நிர்அபராதிகளை விடுவிப்பதும், நியாயக் கோர்ட்டாருடைய தர்மமாயிருக்கிறது. ஆகிலும் ஒருக்கால் சாக்ஷிகளுடைய வாக்குமூலபலத்தால் அபராதிகளை விடுவிப்பதில் தோஷமதிகமா அல்லது நிர்அபராதிகளைச்சிஷிப்பதில் தோஷமதிகமா என்னும் தர்மஸங்கடத்தை தீர்க்காலோஜனைசெய்து பார்க்கும்போது பல அபராதிகளைத் தெரியாமல் விட்டுவிடும் தோஷத்தைக்காட்டிலும் ஒரு நிர்அபராதியைத் தண்டிக்கும் தோஷமானது ஆயிரம் மடங்கு அதிகமென்பதாய் நமது சாஸ்திரக் கொள்கை. ஆகையால் ஒரு பிராம்மண ஸம்ஸ்காரரை பஞ்சம ஸம்ஸ்காரராக எண்ணி நடத்துவது தோஷம் அகிகமா? அல்லது பஞ்சம ஸம்ஸ்காரரைப் பிராம்மண ஸம்ஸ்காரராக நினைத்து மறியாதைகள் செய்வது தோஷமதிகமா என்பதைத் தீர்க்கவேண்டிய அவஸரம் வரும்போது, அதாவது வெளிநாட்டு அன்யமதக் கொள்கையாரைக் காணும்போது அவர் உயர்ஜாதி ஸம்ஸ்காரப் பற்றுள்ளவராயிருக்கலாமோ என்று பயந்து அவருக்கு மறியாதை பாராட்டுவதே மேல் என்னும் கொள்கையை நாம் கைக்கொண்டு வருகிறோம். அப்படிச்செய்யாவிட்டால் ஒருக்கால் ஸர்ஜான்ஷ்ட்ரப் ப்ரோப்பஸஸர் மானியர் வில்லியம்ஸ், மாக்ஸ் மில்லர் போலொத்த உள்நூர்ந்த ஸம்ஸ்காரச்சேஷ்டர்களை நாம் மறியாதை செய்யாத தோஷத்திற்கு நம்மை உள்ளாக்கிக்கொள்வோம். மேலும் அன்ய மதங்களின் பேதத்தைச் சகித்தலும் புறச்சமயங்களைக் குறைவாகவாவது, தூஷணையாகவாவது நினையாதிருப்பதும் நம் ஹிந்துமத முறையின் முக்கியமான லக்ஷணமாயிருப்பதால் ஹிந்துக்களாகிய நாம் உலகத்திலுள்ள அன்ய மதங்களின்மீது வைஷ்ணவம் பாராட்டாமலிருக்கும் மதப்பெருமையையும் மதத்தின் கம்

பீர குணத்தையும் ருஜுப்படுத்த வேண்டியதற்காகவே மேல் நாட்டு அன்ய மதத்தினர்களை நாம் வெகுதூரமாய்ப் பகஷமாய் நடத்திவருகிறோம். அவர்கள் கிராமந்தரங்களின் அக்கிரஹாரங்களில் தடையில்லாமல் விடப்படுவதற்கு மேற்கண்ட கொள்கையே நிஜமான காரணமென்னலாம்.

Distance pollution and untouchability.

21. The shastric directions regarding the keeping of definite distance between particular sects of people should not be ignored or slighted. Such keeping of distance is far from implying any hatred or insult towards the one who is kept at a distance. One who bathed should not allow himself to be touched by unbathed man. Even the ladies in the house are compelled to be out of the house for menses days because of the periodical impurity of the body.

(2) No question of hatred or insult or depression ever rises in these cases. The one who really knows the immense power of extension of contamination from impurity can alone understand the true spirit of the shastric directions and prohibitions in this respect.

(3) The beastly demoniac Aura of the flesh eater and liquor drinker who oftentimes often handles the dead flesh of animal carcass or whose hereditary profession is of the most nasty description (as in the case of scavengers) or whose hereditary profession is the extraction and vending of spiritual liquors which actually makes beasts of men is indeed awful. Hence the shastric provision that such people ought to be kept at a distance is only a safe provision intended to prevent the spreading of contamination in quarters where opposite influence obtains by shastric practice in Dharmaic spiritual training.

(4) It is certainly not a provision for hating or depressing any class of community but for preservation of purity. That none shall be insulted, hated or depressed is the rule of shastric injunction.

(5) Panchama is asked to be at a distance for a reason similar to that for which even the dear wife is asked to be out of the house for pollution and also to that for which the respected father and mother (under Asoucham or Theendal) is compelled to be out of close touch.

(6) Any amount of washing of the body with the best available soap cannot remove from the Panchama's body its inlaid filth that has originated from the deep rooted contamination of filthy heredity. The provision for keeping the impure at a distance is a rule of segregation. It is a wonder even in these days of plague, segregation has escaped the attention of the present day, mighty intellects who harangue in season and out of season from the platform for elevating the so-called depressed classes.

(7) Truly speaking there are no depressed classes at all; and the elevation of the nonexistent is only possible for those who hope to bombard by empty words. This mission for elevating depressed classes is under a huge delusion and is nothing but ignorance and mistake.

(8) That there is no similar rule of exclusion in other countries is no argument against the rule in India. For the rule of segregation obtains only in unaffected places but not in the affected areas of pestilence.

(9) Where the tasting of flesh & liquor is not prohibited to any man and where there is no separate allotment of duties and professions in due consideration of the strict inevitable operation of the natural rule of heredity the rule

of keeping distance pollution can have no meaning. It can have meaning only among the Hindus of India.

(10) The short sighted policy of the reformers in attempting to level down the distinctly organized Hindu Nation to the indiscriminate plight of the modern-day-material bound nations is highly injurious to the Dharmaic and spiritual interests of the Hindu community directly and indirectly of the whole humanity even which has to look forward to the Hindu for the true spiritual guidance.

(11) The only work of the reformers therefore that is possible and even likely as it is feared is the unholy work of depressing the elevated and of spoiling the purified. This work of destruction or the bringing down of people who have taken the trouble perhaps in more lines than one to ascend to some heights of spiritual elevation is no doubt easy as only a pull is necessary and it is easily done by the biassed and perhaps more by the unthinking.

(12) Unbroken succession of pure physical heredity leads to the sure preservation of physical purity. The traditional purity of particular groups of families that are guided by more or less the same kind of shastric and Sista Acharas has been well preserved intact by long insistence on marital connections only among such groups, so that there could be no room for any change or eradication of such Acharas by bringing together incongruous natures.

(13) Life of sympathetic exclusiveness largely contributes to the preservation of purity and to the prevention of the spread of contagious impurity.

(14) To have separate Agraharams for the Brahmans who are directed to follow special disciplinary rules of the ideal spiritual life and separate quarters for the Non-Brah-

min Hindus who are non-flesh eaters far away from the unclean quarters of the mutton and beef eating communities largely of ugly professions also is therefore an absolute necessity.

(15) Supply of food to the body is rightly considered by the Hindus as an offering to the inmost Divine Being who enlivens the body through the 5 fold currents of Pancha Prana. The very preparation of food ought to be one intended for such offering (Naivathanam) and its very service on the leaf and its appropriation by the eater ought to be intended as Pranahuthi. The food in the ordinary public hotels is certainly prepared and served not for Naivathanam but for money and profit alone. One who eats of the hotel keeper eats not food for self assimilation but eats verily mercenary stuff full of the elements of commerciality and the spirit of bargaining : Hence hotel meals contaminated by several causes of undesirable touch and sight are prohibited by shastric directors.

22. That heredity in all concerns of life is not a negligible factor is now being slowly recognized. A Brahmin may make a good school master or an eminent lawyer. But as a shop-keeper he is often a failure. The abolition of caste will prove the truth of the well known proverb "every body's business is no body's business." Brahmins are firm believers in heredity both of blood and culture in the handing down of hereditary skill in pupillary succession avoiding all possibility of social ambition and allowing every individual the experience and activity which he needs and owns. They assume that by a natural law the individual ego is always or nearly always in its own befitting environment. Herbert Spencer says that heredity in all concerns of life is not a negligible factor, is now being slowly recognized."

Mr. Gallon writes that when heredity (Nature) and Nurture compete for supremacy on equal terms the heredity proves the stronger.

Professor Karl Pearson says " that the race can be substantially bettered by Nurture (changed environments) has not yet been proved. As far as our investigations have yet gone they show that improvement in social conditions will not compensate for a bad hereditary influence. The influence of heredity or Nature is on the average 5 to 10 times as great and important as that of Nurture.

In Hinduism there is continuity not only of the physical body but also of the mind and spirit in the work left undone in previous birth.

Professor C. W. Saleeby M. D. says Nature precedes Nurture in order of time and logic and hence Nurture alone if heredity is neglected will fail. and hence we must call Natural Eugenics primary and Nurtural Eugenics secondary

Though from the depth of our present disorganized condition the pull up may seem to be too herculean to be possible, the mist of despair will be cleared up when the plan of operation is laid bare. Let us, to start, take up those brethren who are still the faithful members of their respective occupations though working under handicaps and nur-

Heredity.—Tendency of like to beget like.
 Descending by inheritance of instincts etc.
 Transmission from one generation to another.
 Like the same as one's parents had,—

Nature — Essential qualities of a thing.
 Innate character of persons or animals.
 General characteristics of a human kind
 Specified element of human character.
 Inherent impulses determining character,

Nurture— Bringing up.
 Rearing up.
 Fostering with care.
 Nourishment.
 Educating.

ture them with care. Some Brahmin children may be trained at least for their own congenial and timehonored ecclesiastical profession if the occupation should be made less unattractive. His duty will adapt him for religious service and propagation as well.

23. Each Varna is expected to confine itself to its own prescribed calling Vriti or profession but the 3 higher Varnas are allowed a certain latitude in times of Apadh or difficulty for simply finding the means of livelihood. This change in the calling does not involve either the obliteration of the inner or fundamental preponderant Guna, the original substance peculiar to the constitution of each Varna at its creation or the permanent loss to any person of the Brahmin caste of his right to the performance of the Dharma and Yagnya prescribed for his Varna by the shastras.

For in the Santhi Parva it is stated " those Brahmins who take up these different occupations and thereby acquire the attributes of other castes, are never denied the right to the performance of their own shastrically enjoyed Dharma and Yagnya. Thus while there may be a contradiction between a person's Varna and Vriti (means of livelihood) prescribed for it, there can be no such contradiction between the Varna and Guna Karma or Swa-Dharma which a person brings with him into the world when he takes his birth in a particular Varna. The Karma or calling or Vriti is after all that which determines the relation of the organism (body exhibiting organic structure) to the environment. It is the organism that has to

Organism.—Organized body with interdependent parts sharing common life.

Material or physical structure of animals or plants.

Constitutional, inherent, fundamental structure of man, animals or plants.

Environment.—Things hostilely or protectively surrounding a person.
Surrounding circumstances.

be kept strong and without deterioration. It is in the organism that the character of the individual is kept in consonance with the group to which he belongs, so that the influence of the individual on the group and of the group on the individual will grow ever in strength, that the adjustment of both to the environment will be easy and uninterrupted. Moreover spiritual growth is always largely independent of the environment and is mainly dependent on the organism and the exercise of Swa-Dharma appropriate with it. It is this that has been kept in mind in the evolution of the social organism in Hindus. The Gita Upanishad does not at all mention the distribution of professional calling among Varna as they have purely economical, industrial, social significance but only teaches those Dharmas appertaining to each Varna whose strict observance is needed for helping the Jiva to realize the Athman which is beyond all bounds of Samsaric experience. This spiritual distribution of Dharma is given in Gita VIII 42 to 44.

This inner spiritual Dharma will also remain with every Jiva as he passes from birth to birth and will unfailingly rise to the surface at the critical moment when the Guru appears and when the proper Varna Sthoola body is available and then they will be utilized by the Guru for the fulfilment of his divine function as the helper who is to promote the permanent interest of the Jiva and to lead him on to the final goal of deliverance or Mukthi.—

- 24. (1) Dharma is that which holds together the different elements of a thing and thus combines them into one organic whole. The freedom of the parts inside the unity of the whole is the very soul and essence of the federal idea, and in no religion or society has this organic federal idea been sought to be so fully realized as in the Hindu Religion

and Society which has been organized after the federal idea.

(2) Hinduism is not based on one particular system of dogmas; but it is a group of many diverse theologies and dogmas and disciplines, rituals and worship all moved however by one common spirit and pursuing one common ideal. The Hindu Society is really a group of many communities each practically independent of the others and autonomous within its own sectional or communal or caste life but combined with the others in the pursuit of a common ideal (viz) the revelation of God in man.

(3) From the old the Hindu Social philosophy had recognized this organic unity of the social whole. The Hindu Social economy is summed up in Varnashrama Dharma. ப்ரம்ஹணஸ்ய முகமாஸீத் proves this fundamental organic conception of the sociological ideals and speculation of the Hindus. The feet &c., are all as vital and necessary parts and limbs of the body as the mouth itself.

(4) Their value and importance are not in them, but in the body of which they are each and all only limbs and organs. The function of each is as vital to the others as it is to the whole body in which they live and move and have their being.

(5) The Hindu System of caste is organically bound up with the law of ஆச்ரம. It is this law that has preserved the humanity of the Hindu in the face of the inequalities created by the system of caste. It is the special disciplines of the ஆச்ரம தர்ம which as long as they are faithfully preserved by the higher castes developed an ideal of spiritual democracy unknown to the rest of the world.

(6) Nationalism has therefore a very positive value to us. Loyalty to our National ideals and institutions

means really our only chance of living as a distinct and individual Nation. It constitutes our only title to live as an individual Nation among the Nations of the modern world.

(7) The family, the tribe, the race, the nation form the ascending series of social evolution. Each succeeding stage is reached by simultaneously restricting and expanding the freedom enjoyed by the social units in the preceding stage. Man has thus both individually and collectively to always lay down his freedom to gain it. Every human association encroaches upon our freedom and even by encroaching upon it, it enlarges its bounds and increases its quality and strength.

(8) The safety of Europe has to be sought in the recognition of the spiritual aim of human existence. The safety of India lies in the recognition of the material mould and mental conditions in which that aim has to be worked out. What shall it profit a man though he gained the whole world if he loses his own soul? Between the West and East the danger is that the West with her passion for mechanism and her exaggerated intellectuality may fag herself in an external and false psychism or unintellectual unspiritual and therefore erroneous theories of the Absolute.

25. எப்படி உடலில்லாவிட்டால் உயிரிருக்க இடமில்லையோ உயிரில்லாவிட்டால் உடலிருந்தும் பிரயோஜனமில்லையோ உயிர் போன பிறகுதான் உடலைத் தகனம் செய்து ஒழிக்க வேண்டுமோ உயிர் போன உடலை ஒருவன் வைத்திருந்தால் நியூஸென்ஸ்ஸுக்கு முனிசிபாலிட்டியாராலும் உயிரிருக்கும் உடலை ஒருவன் கொளுத்த முயன்றால் கொலைகேஸுக்கு மாஜிஸ்த்ரேட்டாராலும் அவன்பிராஸ்க்யூஷன் செய்யப்படுவானோ அப்படிப்போலவே வர்ணசாமஜாதியில்லாவிட்டால் ஹிந்துமதமிருக்க இடமில்லை. ஹிந்து மதத்தைக் கைவிட்டால் ஜாதியிருந்தும் பிரயோஜனமில்லை. ஒருவன் ஹிந்து

மதத்தை விட்டபிறகு ஜாதியை மாத்திரம் வைத்திருந்தால் உலகத் தாராலும் ஹிந்துமதமிருக்கும்போதே ஜாதியை அழிக்கமுபன்றால் சிருஷ்டிகர்த்தாவாலும் உத்திரவாதத்திற்குள்ளாக்கப்படுவான். ஊர்ந்துகோண்டிருக்கும் ஒரு நத்தாங்கூட்டிலிருந்து அதிலுறையும் பூச்சியைக்கிண்டி எடுத்தால் பிறகு கூடுமுகிராது. முக்கின் கூடாப் வேணுமானால் அதில் பூச்சி உயிரோடிராது. அதுபோலவேதான் ஜாதியும் ஹிந்துமதமும் பின்னிக்கொண்டிருக்கிறது.

26. ஹிந்துமதம் என்பது உடலென்றும் ப்ராம்மண்பம் என்றது அதின் உயிரென்றும் ருஜுச்செய்யும் விஷயத்தில் ஸர். ஜே. ஆர். ஸீலி. கே. ஸி எம். ஜீ. என்ற பேர்போன சரித்திரக்காரர் எக்ஸ்பான்ஷன் அப் இங்லாண்ட் அதாவது பிரிடிஷ் ராஜ்யப்பெருக்கு என்ற விஷயத்தைப்பற்றி 1920 லு் செய்திருக்கும் 16 உபந்யாஸங்களில் ஹிந்துக்களைப்பற்றிப் பேசியிருப்பதைப் பற்றினமீட்டிலுள்ள அடியில்கண்ட எக்ஸ்ட்ராக்ட் றெம்பவும் சமயோஜிதமாயிருக்கும் என்னவெனில் :—

(a) “ The original Aryan Home of the Sanskrit speaking race is somewhere near Hindukush.

(b) The Aryan Sanskrit speaking race are the creators of *Brahminism*.

(c) The Great Aryan Community which spoke Sanskrit invented *Brahminism* which is thus an expression of Aryan thought.

(d) The Aryan gifted race with Sanskrit on its lips succeeded in spreading its peculiar theocratic system over the whole of India. No race has shown greater aptitude for civilization. It has advanced normally along the path of civilization after settlement in India. It imagined the division of labour. It created poetry, philosophy and beginning of science. So far then it resembled those gifted races (Greeks and Romans) which created our own civilization.—

(e) The *Brahminical System* does extend over the whole of India. *Brahminism* remains the creed of the enormous majority and it has so much vitality that it has more than once resisted formidable attacks. One of the most powerful of all the proselitizing creeds (viz) Buddhism has been conquered by *Brahminism*. After this *Brahminism* had to resist the assault of another powerful aggressive religion (viz.) Mohamedanism. Here again *Brahminism* held its own.

(f) We have come as Christians into a population divided between *Brahminism* and Mohamedanism.

(g) We have undermined all fixed moral and religious ideas in the intellectual classes by introducing the science of the West into the midst of *Brahmin traditions*.

(h) The Anglo-Indian life was *Brahminised* in 1793 and between 1813 and 1835 the *Brahminical* period comes to an end.

27. மேலேகண்ட எக்ஸ்ட்ராக்டில் இடாவிக்க்ஸில்போடப் பட்டிருக்கும் பதங்கள் ப்ராம்மண்யத்தின் செல்வாக்கைப்பற்றியே பேசுகின்றன. ஷே. ஸர். ஸீலீ அவர்கள் எழுதிய இந்திய சரித்திரத்தில் ஹிந்துமதம் அதாவது ஹிண்டுபிஸம் என்று வேறுஒன்றிருப்பதாக அவர் பேசுவேயில்லை. தேகமாகிய ஹிந்துமதத்தை அவர் லக்ஷியமே செய்யாமல் அதின் ப்ராணாகிய ப்ராம்மண்ணியம் என்பதையே மதிப்புப் பராட்டிப்பேசியிருக்கிறார். அப்பேர்ப்பட்ட ப்ராம்மண்யத்திற்கு உரைவிடமோ ஜாதி அமைப்பு. அது அழிந்தா
• ன்றி ப்ராம்மண்யம் ஒழியாது.

ஜாதியை இந்தியஹிந்து இழந்திடில்
ஜாதி ப்ராம்மணகுலமே ஒழிந் திடும்
மதமும்ழிந்திடும்மண்ணோர்மறுமைப்
பதவியையிழந்து பரதனிப்பாரே.

ஆனால் அப்படி இக்கலியுகம் அந்தம்வந்தாலும் ப்ராம்மன்யத்தின் சக்தி அழியப்போகிறதேயில்லை.

Swami Vivekananda spoke thus at Chicago before the Parliament of Religions in 1893.—

“ Shall Hinduism die ? Then from the world all spirituality will be extinct. All sweet-souled sympathy for religion will be extinct and in its place will reign the duality of lust and luxury as the male and female deities with money as its priest, with fraud as its force, with competition as its ceremonies and with the human soul as its sacrifice. Such a thing can never be ”

“ Will Hindu race die ? This old mother of all that is noble, moral and spiritual, the land which the sages trod, the land in which Godlike men still live and breathe. Will this race die ? Such a thing can never be.”

28. இப்பேர்ப்பட்ட சக்திசேர்ந்த ஹிந்துஸநாதன தர்மக் கொள்கையானது சில வருஷங்களுக்குமுன் சீர்திருத்தக்காரர்களால் தீண்டாமை ஒழித்தல் அக்கிரஹாரம் புகுதல் கோவில் நுழைதல் முதலிய விஷமங்கள் இந்தச் சென்னையாஜகானியில் கிளப்பிவிடப்பட்டவரையில் யாதொருவருக்கும் புகாரில்லாமலும் ஆயாஸமில்லாமலும் எல்லா ஜாதியோராலும் பின் தொடரப்பட்டு வந்துகொண்டிருந்ததென்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்த விஷயம். வெகுகாலமாய் நடந்துவரும் ஆசாரவழக்கங்களை நடத்திவருகிறவர்களும் அவர்களால் நடத்தப்படுகிறவர்களும் உயர்த்திதாழ்த்தி என்று குறுக்கி விசல்பங்களை மனதில் கொள்ளாமலே இன்னமும் இருந்துவருகிறார்கள். நம்முடைய ஸ்திரீகள் மாதவிடாயாயிருந்தால் அவர்களை நாம் வீட்டிற்கு வெளியே சிறுத்திவைத்திருப்பதில் அவர்கள் தங்களை இளப்பமென்று எண்ணினதாய் ஆயாசப்படுகிறார்களா ? சீதக ஆசௌச்சமாயிருப்பவர்களைத் தூரத்தில் பிரித்துவைத்து அன்னமிட்டு அவர்கள் சாப்பிட்ட இலையை அவர்களைக்கொண்டே எடுத்துச் சுத்திசெய்யச் சொல்லிச் செய்து வருவதில் அவர்கள்

தங்களை இளப்பம் செய்ததாக எண்ணிக்கொள்ளுகிறார்களா? வைஷ்ணவர்களில் ஸமாச்சரயணமாகாத பெண்களைச் சமயல்செய்து பரமரவிடாததினால் அவர்கள் தாழ்த்தி செய்யப்பட்டதாய் ஆயாஸம் கொள்ளுகிறார்களா? ப்ராம்மணர்களிலும் ப்ராம்மணரல்லாதார்களிலுள்ள பல வகுப்பார்கள் ஒருவர்க்கொருவர் கொள்வனை கொடுப்பனை செய்துகொள்ளாததினால் அவர்கள் தங்களுக்குள் உயர்த்தி தாழ்த்தி என்ற பாவனையை வறுத்ததுச் சண்டையிட்டு வருகிறார்களா? இப்படி உயர்த்தி தாழ்த்தியென்ற கர்வம், பொறுமை, மனஸ்தாபம் யாதொன்றுமில்லாமல் அவரவர்களுடைய ஆச்சார வழக்கங்கள் நடந்தேறி வருகின்றன. இந்த வழக்கங்களை ஹிந்து ஜனத்தொகை 100க்கு 3 வீதமுள்ள ப்ராம்மணர்கள் சிருஷ்டித்தார்களென்றும் பாக்கியுள்ள 100க்கு 97 ஹிந்துக்கள் அந்த ப்ராம்மணர்களின் உத்தரவை வாய் பேசாமலும் உடாய்க்காமலும் 1000, 1000 வருஷங்களாகக் கீழ்ப்படிந்து அந்தப்படி ஆசரித்து வந்தார்களென்றும் இப்போது சொல்லும் வாதம் எப்படி நம்பத்தகுமோ தெரியவில்லை.

The Indian Daily Mail of 23—12—25 states as follows:—This charge against Brahmins is altogether untenable. The laws of social evolution, as observed in ancient and contemporaneous societies in other parts of the world, clearly show that it is impossible for a small minority, however, cunning and unscrupulous it might be, to foist permanently upon a majority ideas and institutions without its passive acquiescence, if not active consent and co-operation. The Hindu social system, as it is to-day, is not an invention of the Brahmin. Brahmin and Non-brahmin have alike contributed to make it what it is the latter perhaps more than the former, considering that the Brahmins are a small minority as compared with the Non-Brahmins who constitute the bulk of the agricultural population, the traders and merchants, artisans and ruling princes.

Mr. M. K. Acharya M. L. A. writes on 1—1—1926 as follows.—

Europe and America are bound to learn from India the true lessons of self-control and Adhyatma Dharma. Be this as it may, the greatness of Bharatavarsha verily consisted in its devotion to Dharma. Who laid down the Dharma in Bharatavarsha? The selfish Brahmana, answers modern charlatanism. But what earthly power had the Brahmana to enforce his will on others? The truly wise have declared that the Lord of Dharma in every age reveals Himself to the pure in heart. In any case the Brahmana never made the Law, had never any power whether to enforce it on others, or to escape from it himself. The Kings in every State, the Rulers of Chola and Pandya, and Dravida and Malava, of Sindhu and Gandhara—quite as much as those of Magada and Videha or Kasi and Kosala and Panchala, considered it their first duty to administer Dharma among their subjects and to obey the Dharma themselves. The Dharma was not the hand-work of any one caste, tribe or race imposed on others by force or fraud. The people of one State vied with those of another in upholding Dharma. The splendid Tamil literature of the South has sung the praises of Dharmic ideals as enthusiastically as the sacred Sanskrit literature of the North. In South India of 3,000 B. C. the Varnashrama Dharma was as greatly honoured as in North India of Parikshit's days. The Dravidas and the Adi-Dravida myths are monstrous offsprings of charlatanism and devilry.

இப்படியெல்லாமிருக்க ப்ராம்மண ப்ரீஸ்ட்களே (புரோகிதர்களே) இப்படிச்செய்யக் காரணமென்று ஆரியஸமூஹ ரிஷிராம் என்பவர் எப்படிச்சொல்லத் துணிந்தார். தான் அக்கிரஹாரம் புகுதல்கோவில் நுழைதல்களை நடத்திவைக்கமாத்திரம் வரவில்லையென்றும் அவரும் ச்ரத்தாநந்தர் முதலிய ரிஷிகளும் பாலக்காடு, கல்பாத்தி வகையராத் தென்தேசத்திற்கு வந்திருக்கும் முக்கிய எண்ணமானது

ஷெ ப்ராம்மணப் புரோகிதர்களின் செல்வாக்கை வேறோடு அழிப்பதற்காகவேயென்றும் மலையாளத்தில் கர்ஜித்து வருகிறார்.

29. ப்ராம்மணப் புரோகிதர்கள் அதர்மப் பிரவர்த்தகர்களென்றும் இறுமாப்புடையவர்களென்றும் இப்போது குற்றம் சாட்டுபவர்கள் சொல்வது பொய்யான வீண் அவதூறே ஒழிய வேறில்லை ப்ராம்மணர்கள் உயர்ஜாதியென்ற கெர்வத்தைப் பிரகடனம்செய்து கொள்ளவில்லை. அவர்கள் அப்படிக்கெர்வங்கொண்டு பலான தீங்கு விளைவித்தார்களென்று எடுத்துக்காட்டமுடியுமா? புரோகிதர் வகுப்பு என்பது மற்ற மதங்களிலும் மற்ற தேசங்களிலும் இல்லாமலிருக்கின்றதா யோஜிக்கவேண்டும். சென்னப்பட்டணத்தில் ரெவரெண்ட் வில்லியம் மில்லர் எம். ஏ. என்பவர் கல்விப்பிற்ற ஹிந்துக்களை நோக்கிக் கொடுத்திருக்கும் உபந்யாசத்தினால் கடவுளால் தெரிந் தெடுக்கப்பட்ட குலமொன்று இருக்கிறதென்றும் சர்ச்சைச்சேர்ந்தவேதபோதக வகுப்பொன்று இருப்பதாகவும் தெரியவரும். ஹிந்துப் புரோகிதர்கள் இந்தியாவில் இருக்கப்பட்ட தற்காலநிலைமையைப் புரோகிதரின் ஆக்ஷியென்று சொல்ல நியாயமிருக்கிறதா? அவர்கள் அனேகமாய் அந்யபாஷையைப் படித்து உத்போகத்திற்குப்போகாததினால் அவர்கள் உடலையும் உயிரையும் ஒன்றுசேர்த்து வைத்துக்கொண்டுவரக் காலகேஷ்பத்திற்குப் போறாமல் தவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்பேர்ப்பட்ட ஸ்திதியில் இருக்கப்பட்டவர்களுக்கு அகம்பாவமென்பது எங்கிருந்துவரும்? எம். கே. எம். அப்துல் காதர்ஸாகிப் என்ற கனவான் ஒரு மஹாநாட்டில் சொல்லியிருப்பது என்னவெனில் காலிப் என்பவரே முஸ்லீம்களின் பிரதான குருவென்றும் எந்த மார்க்கமாயிருப்பதாயிருந்தாலும் சரி குருவின் உபதேசமின்றி மோகூஷ ஸாம்ப்ராஜ்யம் இல்லையென்றும் என்னதான் சாஸ்திரங்களைப் படித்தாலும் பிரயோஜனமில்லையென்றும் அத்தகைய மோகூஷ ஸாம்ப்ராஜ்யத்திற்கு முக்கிய குருவாயிருப்பவர் சுல்தானேயென்றும் அவரே தங்களுடைய மார்க்ககுருவென்றும் சொல்லியிருக்கிறார். பிரீஸ்ட்ஹூட் அதாவது புரோகித்யம் என்னும் வார்த்தைக்கு ஐரோப்பியரின் கருத்தின்படி அர்த்தம் கொடுக்கும்படித்தில் இந்தியாவிலுள்ள ப்ராம்மணனானவன் பரம்பரையாய் ப்ரீஸ்ட் அல்லவென்றும் ஆனால் அவன்

ஸ்வாபர்விதமாக ப்ரீஸ்டுக்கு வேண்டிய சில லக்ஷணத்தையும் திறமையையும் மட்டுமே உடைத்தாயிருக்கிறானென்றும் அதையும் ஜீவனத்தொழிலாக இடைவிடாமலும் உபயோகப்படுத்தலானது தனக்கு ஒரு கீழ்மைப்பட்ட அந்தஸ்தென்று அவனால் எண்ணப்படுகிறதென்றும் சென்னை ஸென்ஸஸ் ரிபோர்டில் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது ஐரோப்பாவிலும் இந்தியாவிலும் போப்புக்கும் மிஷனரிகளுக்கும் செல்வாக்கும் மரியாதையும் எவ்வளவு நடந்துகொண்டிருக்கிறது. இங்கிலாண்டில் பார்லிமெண்டில் லார்ட்ஸ் சபையில் லார்ட்ஸ் ஸ்பிரிச்சுவல் என்ற மெம்பர்களிருந்துவருகிறார்கள். இவைகளையெல்லாம் கவனித்தால் புரோகிதர் ஆகியென்ற நடவடிக்கையானது மற்ற மதங்களிலும் ஐரோப்பா முதலிய மற்ற தேசங்களிலும் இருந்துவருவதைவிட ஹிந்துமதத்திலும் இந்தியா தேசத்திலும் முற்றிலும் குறைவென்றே புலப்படும். இப்படிக்கெல்லாமிருக்க ப்ராமம்ணப் புரோகிதர்கள் இறுமாப்புடையவர்களாயிருக்கிறார்களென்று எப்படிச் சொல்லலாகும்.

Mr. M. K. Acharya M. L. A writes on 1—1—1926 as follows.—

“ In the first place all the tall talk about Universal Equality, or Fraternity is unscientific. Inequality, not Equality, is the law of Prakriti or Nature; Diversity, not uniformity is the dominant factor in the evolution of the phenominal Universe. Should all distinctions of birth be eliminated from Hindu Society? Can they be eliminated without disintegrating that society altogether? Should the Brahmana necessarily give up all his traditions, all his past culture in order that the Panchama may become his equal? Is such equality really desirable? ”

30. Every improvement in India social political or intellectual requires the stimulus of Religion as it has been based upon Religion. You cannot have material advancement or social adjustment or political amelioration or nation building without it. Your nerves will have to vibrate through the backbone of your Religion. Each nation has a

destiny to fulfil, a message to deliver or a mission to accomplish. Each nation represents as it were a wonderful dynamo for the storage and distribution of a particular species of energy and amongst all other possessions that particular property shines forth as the special characteristic of that race. The glorious destiny of India is to regenerate man in all parts of the world. India has to spread the gospel of real strength and the gospel of renunciation enunciated in the Upanishad. We must spread over the world our spiritual ideas.

Religion pulsates in every department of the Hindu life. The conception of Vedantha remains not only in the forest but it comes out to work at the bar and bench in the pulpit and in the cottage of the poor man, in the fishermen that are catching the fish, in the students that are studying, in the labourers dragging heavy loads and car saying வேலுமயிலும் வேலுமயிலும், in the beggars who beg for aims in the nights saying தர்மமே நிச்சயம் தர்மமேநிச்சயம், in the Bitchugas who beg saying கிருஷ்ணாயநம : கிருஷ்ணஸகாயம், in the people shivering in cold while bathing in river before day break saying ஹரி : நாராயண. in the people struck and wounded by the door-top saying சிவ சிவ கிருஷ்ண கிருஷ்ண, in their agony of suffering saying ஹரே ராமராம ஹரேநாராயண in the stretcherbearers' procession of dead bodies crying கோவிந்தா கோவிந்தா, in their enthusiastic Bajanas shouting ஹரஹர மகாதேவா கோவிந்தா கோவிந்தா, in the Brahmacharis' begging alms saying பெருதிபிக்ஷாந்தேகி தர்மபிக்ஷ and in the thousand and one occasions from sunrise to sunset and from sunset to sunrise. Worship in temples is not confined to particular day of week or particular hours of a day. No meals are taken without performance of Pooja. Religion ought to be dynamic and not statical. It ought to be positive and not negative.

If the German is intoxicated with the ideas of his culture and feels that the world exists for German and not German for the world, if the Anglo-Saxon feels proud of his own Government institutions and cabinets, if the French man boasts of his early contributions to the field of science and human welfare, if the Americans boast of their trans-Atlantic aeroplanes, the Hindu has a perfect right to say that his society has placed before the world the gospel of real strength, renunciation and Mokshasadana.

31. ஹிந்து அரிய மதத்தோரிடமிருந்து ஆசியில் நாகரீகம் இரவல் வாங்கின கிரீஸ் கேசத்தினருடைய அனுஷ்டானங்களுக்கும் அதை அனுஷ்டித்த வந்த பூர்வ கிரீக்கர்களுக்கும் யாதொரு ஸம்பந்தமில்லாமல் பிரிந்துபோய் அடையாளமில்லாமல் பேசுகும் படி நேர்ந்துபோச்சுதே என்ற விஸனம் ஐரோப்பியர்களில் பலருக்கு இன்னமும் நீங்கவில்லை. இங்கியாவிலேயோ ப்ராம்மண்ய அனுஷ்டான ஆசாரங்கள் அதை அனுஷ்டித்து வரும் ப்ராம்மணர்களைவிட்டு இன்னம் நீங்கவில்லை. அவைகளை அவர்களிடமிருந்து வேறுக்கிப்பிரித்து நாசமாக்கி ஒன்றுக்கொன்று சம்பந்தாசம்பந்தமேயில்லாமலும் அடையாளமில்லாமலும் அக்கிவிடவேண்டுமென்று கலிபுருஷன் பாடுபட்டு வேலைசெய்து வருகிறான். இந்த உலகத்திலுள்ள மற்ற நாட்டோர்கள் யாவதராளுக்கும் இங்கியாவே ஸநாதன கர்மத்தை விரைமுகலாய்க் கலியுக அந்தம் வரையில் காப்பாற்றி வைத்திருந்து அவர்கள் வந்து யாசகங்கேட்கும்போது பங்கு கொடுத்து ரக்ஷிக்கவேண்டுமென்று பகவானே ஸங்கற்பித்திருக்கிற படியால் இந்தியாவின் ப்ராம்மண்யம் வேறோடு அழிந்துபோகும்படி அவர் ஒருக்காலும் பார்த்திருக்கமாட்டார்—

32. நம்முடைய கருணைதங்கிய ராஜாங்கத்தார் இந்தியாவிலுள்ள பலவிடங்களிலும் இடிந்துபோன தேவாலயக் கோபுரங்கள் மண்டபங்கள் குகைகள் முதலிய வேலைகளின் புராதனச் சின்னங்களை ஆர்கிடெக்சரல் மானுமெண்ட் ஆக்குப்படி வெகு பாடுபட்டுப் பணம் சிலவழித்து ரிபேர்செய்து அழியாமல் காப்பாற்றி வைத்து வரவில்லையா? அபரூபமான காட்டுமிருகங்களையும் பக்ஷி, பரவை

முதலிய விசித்திர சிருஷ்டிகளையும் அங்கங்கே மியூஸியங்கள் ஏற்படுத்திப் போஷித்துக் காப்பாற்றி வைத்துவரவில்லையா?

33. ஆகையால் கிரீஸ்தேச சம்பந்தமாய் நடந்துவிட்டதைப் போல இந்தியாவில் நேராதிருக்கும்படி ப்ராம்மணயத்தையும் ப்ராம்மணய ஆசாரங்களையும் தர்மங்களையும் ப்ராம்மணர்களைவிட்டு யாரும் கிழித்தெடுத்துப் பிரித்தெரியாமல் இந்திய ஜனத்தொகையில் 100க்கு 3 பேருக்குக் குறைந்த சொல்ப சங்கியையுள்ள ப்ராம்மணர்களைத் தங்களுக்கு ஏற்பட்ட ஸ்வதர்ம ஸநாதன தர்ம அனுஷ்டான ஆசாரங்களைக் கலிபுருஷனுடைய ஹிம்ஸையில்லாமல் சரியாய் நடத்திக்கொண்டு வெகுகாலம் வாழ்ந்துவரும்படி மஹாதயையுள்ள விக்டோரியா சக்கிரவர்த்தினியின் ஸந்ததியாராகிய ராஜ்யாதிகாரிகள் மூலமாய் ஏற்பாடுசெய்து காப்பாற்றி ரக்ஷிக்கும்படி ஈச்வரனை ஹிந்து ஸநாதன தர்மிகளாகிய நாம் எல்லோரும் பிரார்த்திப்போம்.

34. அந்த மஹிமைதங்கிய விக்டோரியா சீமாட்டியும் அவள் ஸந்ததியாராகிய ராஜபரம்பரையாரும் நமக்கு அளித்திருக்கும் வாக்குதானத்தை அடியிற்கண்டபடி நியாபகம் செய்வோமாக.—

When at 18 years of age the Queen Victoria ascended
the Throne
These are Her noble words that came out free from
choice of own
“ To rule such vast Empire is a burden I should feel
Utterly oppressing Me, were I not sustained by zeal
And hope that Divine Providence that called Me
to this work
Will give Me health and strength for due performance
of the task ”
Her famous Charter thus proclaimed throughout the
Indian realm
“ We disclaim alike the right and desire to impose
Our convictions on Our subjects of *whatever creed or*
race
It is our Royal will and pleasure We do declare

That none be molested favoured or disquieted in any
way

By reason of their *religious observance or of faith or*
view

But all shall alike enjoy the equal and impartial law
And We do strictly charge and enjoin all of those
That they abstain from all interference with the
religious belief

Of Our subjects on pain of Our highest displeasure they
will otherwise reap
Obligations such as these by the blessing of the
Almighty Will

Faithfully and concientiously We shall fulfil
We shall rule India for the benefit of her subjects *true*
Different races, sects, and castes being left to fare as
pure

Justice will be rendered sure to all the subjects same
No matter who and where they are and what their
colour name

The steps of office low or high will admit subjects free
On *merit alone* let what may be their *class or race or*
creed

May God the Mighty grant to Us and those in power
below

Strength to fulfil these Our wishes to all in Indian
realm

Noble wishes true to word We to carry out will reign"
Such are the Charter words of choice that sprung
from noble heart

And fed by wisdom graced the lips of Angel Queen
the Great.

Again on the occasion of the grand Jubilee of Eighteen
Eighty Seven

Our Queen and Empress thus affirmed the Proclamation
once again

"It has always been and ever will be My earnest aim"
 To the principles of Proclamation unswervingly
 maintain
 Her worthy Grandson His Imperial Majesty King
 George the Fifth declared
 "My revered Queen Victoria when assuming direct
 rule of Ind
 Addressed Her Indian Subjects and Feudatary chiefs
 around
 And Her August Son My father of honored and beloved
 name
 Addressed you Fifty years later commemorating the
 same
 These are My Charters of benignant and noble Spirit
 of Imperial rule
 By which in all My time to come faithfully abide I will
 The ultimate aim will only be to the common good
 Of all My subjects in whatever *Creed caste or rank*
 they stood "
 Such are the noble words of Royal message by choice
 issued
 By His Majesty our present Emperor to all the Indian
 subjects well beloved.

35. இப்பேர்ப்பட்டவாக்குதானங்களை அளித்தருளிய தெய்வம்
 வாம்சாவதாரமாகிய விக்டோரியா சக்கிரவர்த்தினியின் ராஜபரம்
 பரையைச்சேர்ந்த நம்முடைய ப்ரிடிஷ்ராஜா அவர்களுடைய ஆளு
 கைக்குள் இந்திய புண்யபூமியின் பிரஜைகளை வாழும்படி அமைத்த
 ஸர்வேச்வரன் ஸநாதனதர்மிகளாகிய நம்முடைய ஜாதி அமைப்பு
 மததர்மத்திற்கு ஹானி ஸம்பவிக்கும்படி நம்மை ஒருநாளும் கை
 விடமாட்டார் என்பது ஸத்தியம்.

(மங்களம்.)